

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. Враца, 14.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Евгения Г. Симеонова

при участието на секретаря Миглена Н. Костадинова
като разгледа докладваното от Евгения Г. Симеонова Търговско дело № 20221400900043 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.625 и сл. от ТЗ.

Образувано е по молба вх.№ 803/07.02.2022 г. на "Офис-България" ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, представлявано от управителя И. В. Д., чрез пълномощника му адв.Л.Я., с която се иска на основание чл.632, ал.1 ТЗ да бъде обявена неплатежоспособността на дружеството и да бъде определена началната ѝ дата; да бъде открито производство по несъстоятелност; да бъде постановено прекратяването на дейността на дружеството; да бъде обявено дружеството в несъстоятелност и да бъде спряно производството по несъстоятелност.

В молбата се твърди, че "Офис-България" ООД е в състояние на неплатежоспособност, респективно на свръхзадълженост. Посочва се, че дружеството е преустановило фактическото упражняване на дейността си като застрахователен брокер на 31.12.2019 г., а от 20.02.2020 г. е заличено и от регистъра по чл.30, ал.1, т.12 ЗКФН. Твърди се, че поради разногласие на съдружниците дружеството не успява да възобнови дейността си в същото или друго направление, поради което не са налице финансови средства и приходи от търговска дейност и не могат да бъдат погасявани изискуеми парични задължения по търговски сделки и публичноправни задължения.

Молителят посочва, че към 07.02.2022 г. има задължения за плащания на заплати на бивши работници и на вътрешни заеми, получени от двама от съдружниците, както и задължения към НАП/НОИ за осигуровки. Сочи също, че дружеството няма ликвидни активи, което дава основание да бъде направен извод, че е налице хипотезата на чл.607а ТЗ за откриване на производство по несъстоятелност, както и че не разполага с имущество и с налични средства за покриване на началните разноски в производството.

Към молбата си длъжникът е представил приложенията, изискуеми от разпоредбата на чл.628, ал.1 ТЗ, както и уведомление до НАП по чл.78, ал.2

ДОПК, съгласно чл.628, ал.2 ТЗ.

По искане на длъжника по делото е назначена специализирана съдебно-счетоводна експертиза, но поради невнасяне на определения от съда депозит за работа на вещото лице не е изготвено заключение и експертизата е заличена, а съдът на основание чл.621а, ал.1, т.2 ТЗ е предприел служебни действия по събиране на доказателства.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните доказателства и служебно известните му обстоятелства, обявени по партидата на търговеца в ТРРЮЛНЦ, приема за установено от фактическа страна следното:

След служебна справка в ТРРЮЛНЦ, се констатира, че молителят е регистриран като капиталово търговско дружество с правноорганизационна форма – ООД, с основна дейност: брокерска къща - спомагателна дейност по финансово посредничество.

От обявените в ТР годишни финасови отчети /ГФО/ за 2018 г. и 2019 г., от представените по делото ГФО за 2019 г., 2020 г. и 2021 г., както и от останалите събрани писмени доказателства се установява следната динамика на финансовото състояние на търговеца:

По счетоводните баланси на "Офис-България" ООД *активът* на дружеството е със следните балансови стойности:

- към 31.12.2018 г. - в размер на 110 хил.лева;
- към 31.12.2019 г. – в размер на 78 хил.лв.;
- към 31.12.2020 г. – в размер на 53 хил.лв.;
- към 31.12.2021 г. и към датата на подаване на молбата за откриване на производството 07.02.2022 г. – в размер на 52 хил.лв.

Според балансовата структура, дружеството разполага със следните *дълготрайни активи*:

- към 31.12.2018 г. в размер на общо 32 хил.лв., от които: земя и сгради – 31 хил.лв. и съоръжения – 1 хил. лв.;
- към 31.12.2019 г., 31.12.2020 г., 31.12.2021 г. и 07.02.2022 г. дружеството не разполага с дълготрайни активи, в т.ч. с нематериални активи, дълготрайни материални активи и дългосрочни финансови активи.

Според балансовата структура, дружеството разполага със следните *текущи /краткотрайни/ активи*:

- към 31.12.2018 г. в размер на общо 78 хил.лв., в т.ч. вземания от клиенти и доставчици – 5 хил.лв., други вземания – 54 хил.лв. и парични средства – 19 хил.лв.;
- към 31.12.2019 г. в размер на общо 78 хил.лв., в т.ч. вземания от клиенти и доставчици – 24 хил.лв., други вземания – 52 хил.лв. и парични средства – 2 хил.лв.;
- към 31.12.2020 г. в размер на общо 53 хил.лв., в т.ч. други вземания – 52 хил.лв. и парични средства – 1 хил.лв.;
- към 31.12.2021 г. и към 07.02.2022 г. счетоводно са отразени само други вземания в размер на 52 хил.лв.

Към делото е приложена справка от Агенция по вписванията, от която е видно, че "Офис България" ООД е притежавал недвижим имот – самостоятелен обект в сграда, предназначение – за офис, с площ 74.140 кв.м. – офис № 3, с мазе № 4 от 14.95 кв.м., находящ се в гр.***, който е отчуждил с договор за покупко-продажба от 22.08.2019 г. Представена е и справка от МВР, Пътна полиция, от която е видно, че няма данни за регистрирани ППС

на "Офис България" ООД.

В приложения към молбата за откриване на производството по несъстоятелност, съгласно изискванията на чл.628, ал.1, т.2 ТЗ, опис и оценка на активите на дружеството е отразено, че същото не притежава материални и нематериални активи. След дадени от съда указания, в съдебно заседание пълномощникът на молителя пояснява, че в счетоводните баланси към 31.12.2021 г. и към 07.02.2022 г. в графа "Други вземания над 1 год." са разпределени вземания за дивидент, които не са налични и така записаният актив в баланса не кореспондира с реални материални активи или изискуеми вземания.

Според счетоводните баланси, *общият размер на задълженията* на „Офис България“ ООД е както следва:

- към 31.12.2018 г. - 51 хил. лева, в т.ч. задължения към персонала - 46 хил.лв., осигурителни задължения – 4 хил.лв. и данъчни задължения до 1 година – 1 хил.лв.;

- към 31.12.2019 г. - 16 хил. лева, в т.ч. задължения към персонала - 10 хил.лв., осигурителни задължения до 1 год. – 2 хил.лв. и данъчни задължения до 1 година – 4 хил.лв.;

- към 31.12.2020 г. - 33 хил. лева, в т.ч. задължения към персонала - 18 хил.лв.;

- към 31.12.2021 г. и към 07.02.2022 г. – 63 хил.лв., в т.ч. задължения към съдружници – 31 хил.лв., задължения към персонала – 18 хил.лв., осигурителни задължения – 14 хил.лв.

В приложените към молбата за откриване на производството по несъстоятелност, съгласно изискванията на чл.628, ал.1, т.2 ТЗ, опис и оценка на пасивите на дружеството и списък на кредиторите е отразено, че "Офис България" ООД има задължения към следните кредитори:

- към И. В. Д. – задължения в общ размер от 21 049,36 лв., произтичащи от трудови доходи и заем за разходи на дружеството;

- към С. И. В. – задължения в общ размер от 19 007,20 лв., произтичащи от трудови доходи и заем за разходи на дружеството;

- към Д. И. А. – задължения в общ размер от 8 301,13 лв., представляващи обезщетения по КТ и присъдени съдебни разноси, след компенсация с присъдени на молителя съдебни разноси и разпределени суми към НАП;

- към НАП – задължения в общ размер от 13 563,39 лв. за осигурителни вноски и лихви, след приспадане на разпределени суми от ЧСИ;

- към Районен съд-Враца – задължения в размер от 674,73 лв. за съдебни такси.

В списъка е извършено пояснение, че задълженията за осигурителни вноски и лихви към НАП са възникнали на 23.06.2021 г. при възстановяването на трудов договор на Д. А. за времето от 02.02.2019 г. до 25.05.2021 г. на основание Решение № 260086/18.12.2020 г. на Окръжен съд-Враца.

По делото е приложено заверено копие от Решение № 235/05.11.2021 г. по гр.д.№ 2719/2021 г. по описа на РС-Враца, от което е видно, че "Офис България" ООД е осъдено да заплати на Д. И. А. следните суми: на основание чл.220, ал.1 КТ сумата 3221,40 лв. – обезщетение за неспазен едномесечен

срок на предизвестие при прекратяване на трудово правоотношение; на основание чл.222 КТ сумата 3221,40 лв. – обезщетение за оставане без работа; на основание чл.225, ал.3 КТ сумата 568,48 лв. – обезщетение за незаконно недопускане до работа за периода 18.05.2021 г. – 20.05.2021 г.; сумата 189,50 лв. – трудово възнаграждение за един работен ден на 21.05.2021 г., ведно със законната лихва върху тези суми, считано от 15.07.2021 г. до окончателното им изплащане; сумата 1 200,00 лв. – разноски по делото. Със същия съдебен акт "Офис България" ООД е осъден да заплати по сметка на РС-Враца сумата 557,71 лв. – дължима държавна такса и възнаграждение за експертиза.

От приложената сметка за размер на дълга е видно, че въз основа на изпълнителен лист от 30.11.2021 г., издаден от гр.д.№ 2719/2021 г. по описа на ВРС, е образувано изп.д.№ 20229000400006 по описа на ЧСИ Ц. Д. с взыскател Д. И. А. и длъжник "Офис България" ООД, като към 24.06.2022 г. размерът на дълга по това дело е 28 061,24 лв., в т.ч. присъдените в полза на Д. И. А. главници, натрупаните лихви върху същите и съдебните разноски; начислените разноски в изпълнителното производство, както и 15 679,08 лв. – публични задължения към НАП, присъединени за събиране на основание чл.458 ГПК.

По делото е приложено удостоверение за наличие или липса на задължения и обезпечителни мерки изх.№ 060372202477500/19.05.2022 г., издадено от НАП, ТД Велико Търново, офис Враца, в което е отразено, че "Офис България" ООД има задължение в размер на 14 148,02 лв. по изп.д.№ 212098796/2021 г., като с Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ С220006-022-0031959/19.05.2022 г. е наложен заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори.

Представено е и заверено копие от изпълнителен лист № 139/15.12.2021 г., издаден по гр.д.№ 2719/2021 г. по описа на РС-Враца, от който е видно, че на основание чл.78, ал.6 ГПК "Офис България" ООД е осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС-Враца сумата 357,71 лв. – държавна такса, сумата – 200,00 лв. – възнаграждение за експертиза и сумата 5,00 лв. – държавна такса за издаване на изпълнителен лист. Видно от приложеното заверено копие от разпореждане от 20.12.2021 г. въз основа на този изпълнителен лист е образувано изп.д.№ 888/2021 г. по описа на СИС при ВРС за събиране на присъдените разноски в полза на бюджета на съдебната система, като са определени като дължими от длъжника и разноски по съдебното изпълнение в размер на 44,50 лв. В рамките на изпълнителното производство са наложени заповеди върху банковите сметки на длъжника в "Изипей" АД и "Търговска банка Д" АД до размера на задължението.

От счетоводните баланси е видно, че счетоводните записвания за *собствен капитал* са следните: към 31.12.2018 г. е 59 хил.лв., към 31.12.2019 г. е 62 хил.лв., към 31.12.2020 г. е 20 хил. лв., а към 31.12.2021 г. е отрицателна величина от – 11 хил.лв.

От обявените и представени по делото *отчети за приходи и разходи* е видно следното счетоводно отчитане в изследвания период:

- към 31.12.2018 г. дружеството е реализирало общо приходи от оперативна дейност от 280 хил.лв. и общо разходи от оперативна дейност от 252 хил.лв., т.е. налице е счетоводна печалба от 28 хил.лв.;

- към 31.12.2019 г. дружеството е реализирало общо приходи от оперативна дейност от 309 хил.лв., в т.ч. приходи от продажба на дълготрайни активи в размер на 56 хил.лв., и общо разходи от оперативна дейност 252 хил.лв., т.е. налице е счетоводна печалба в размер на 57 хил.лв.;

- към 31.12.2020 г. дружеството е реализирало общо приходи от оперативна дейност от 15 хил.лв. и общо разходи от оперативна дейност от 4 хил.лв., т.е. налице е счетоводна печалба от 11 хил.лв.;

- към 31.12.2021 г. дружеството е реализирало приходи от оперативна дейност от 0 хил.лв. и общо разходи от оперативна дейност от 19 хил.лв., т.е. налице е счетоводна загуба от 19 хил.лв.

По делото е представено и Решение № 154-ЗБ от 20.02.2020 г. на Комисията за финансов надзор, от което е видно, че е постановено заличаването на "Офис-България" ООД като застрахователен брокер от регистъра по чл.30, ал.1, т.12 ЗКФН.

При така установеното от фактическа страна, могат да бъдат направени следните правни изводи:

Съдът е сезиран с молба с правно основание чл.625 ТЗ, с която се иска да бъде открито производство по несъстоятелност на молителя "Офис-България" ООД.

По действащото българско право производство по несъстоятелност може да се открие: 1) спрямо определени лица; 2) по искане на определени лица и 3) при наличие на определени материалноправни основания.

Лицата, спрямо които може да се открие производство по несъстоятелност, са: 1) търговците по смисъла на чл. 1 ТЗ, с изключение на публичните предприятия, упражняващи държавен монопол или създадени с особен закон – чл. 607а, ал. 1 и чл. 612, ал. 1 ТЗ; 2) неограничено отговорните съдружници в търговско дружество, спрямо което е открито производство по несъстоятелност, включително починали и/или заличени в търговския регистър – чл. 610 и чл. 611, ал. 2 ТЗ; 3) починал или заличен едноличен търговец – чл. 611, ал. 1 ТЗ; 4) лице, което прикрива търговска дейност чрез неплатежоспособен длъжник – чл. 609 ТЗ; 5) сдружения и фондации – чл. 14, ал. 4 ЗЮЛНЦ.

В конкретния случай молителят попада в първата категория лица – предвид качеството му на търговско дружество той представлява търговец по смисъла на чл. 1, ал. 2, т.1 ТЗ.

Лицата, по искане на които може да се открие производство по несъстоятелност, са: 1) длъжникът; 2) кредитор, притежаващ изискуемо парично вземане по чл. 608, ал. 1, т. 1 ТЗ – породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ; 3) Националната агенция по приходите за изискуемите парични вземания по чл. 608, ал. 1, т. 2 и 3 ТЗ – публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника, или частно държавно вземане; 4) Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" за изискуемите вземания по чл. 608, ал. 1, т. 4 ТЗ – задължения за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, които не са изпълнени повече от два месеца; 5/член на управителния съвет на свръхзадължено търговско дружество – чл.742, ал.2, пр.1 ТЗ; 6/ ликвидаторът на свръхзадължено търговско

дружество – чл.742, ал.2, пр.2 ТЗ.

В случая молителят, в качеството си на длъжник, е поискал откриване на производство по несъстоятелност спрямо себе си, което е достатъчно за обосноваване на активната му материалноправна легитимация.

Съгласно чл. 607а ТЗ материалноправни основания за откриване на производство по несъстоятелност са следните имуществени състояния на длъжника: 1) неплатежоспособност – общото основание, приложимо спрямо всички видове длъжници, и 2) свръхзадълженост – специално основание, приложимо спрямо капиталовите търговски дружества по смисъла на чл. 64, ал. 3 ТЗ /ООД, АД или КДА/. Тези две основания за откриване на производството по несъстоятелност са самостоятелни. Могат да бъдат предявени в условията на кумулативност или евентуалност. Възможно е откриване на производство по несъстоятелност и на двете основания, ако съвпада началната дата /в този смисъл - Решение № 201 от 11.12.2014 г. на ВКС по т. д. № 659/2014 г., I т. о., ТК/. Предвид диспозитивното начало в гражданския процес предметът на дължимата от съда защита следва да се ограничи до посоченото в молбата по чл. 625 ТЗ основание. В конкретния случай молителят в условията на евентуалност се позовава и на двете основания - наличието на неплатежоспособност и на свръхзадълженост.

Според чл. 608, ал. 1 ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо: 1) парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, 2) публичноправно задължение на държавата или общините, свързано с търговската му дейност, 3) задължение по частно държавно вземане, или 4) задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от два месеца. Посочената разпоредба не е единствената относима към понятието "неплатежоспособност", а елементите му са очертани и в чл. 631 ТЗ, според който молбата се отхвърля, когато се установи, че затрудненията на длъжника са временни или че той разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите. Систематичното тълкуване на двете разпоредби са дали основание на правната теория и съдебната практика да приемат, че неплатежоспособността е обективно съществуващо имуществено състояние на длъжника, характеризиращо се с трайна невъзможност на същия да изпълни посочено в чл. 608, ал. 1 ТЗ изискуемо парично задължение чрез наличните си парични и други реално ликвидни активи.

Длъжникът е стопански способен да изпълни изискуемите си парични задължения тогава, когато е в състояние да осигури парични средства за пълното им заплащане. В подобно икономическо състояние той се намира или ако разполага с налични парични средства или ако разполага с такива непарични активи, които могат в кратък срок да се преобразуват в парични средства, достатъчни да покрият всички изискуеми задължения. Следователно, само по себе си притежанието на имуществени активи от всякакъв характер, дори на стойност надхвърляща размера на изискуемите парични задължения, не е достатъчно да обуслови извод за платежоспособност на длъжника. Релевантно е единствено притежанието на парични средства или на реално ликвидни от икономическа гледна точка активи – такива, които могат да се преобразуват за кратък период от време в парични средства на цена, близка до справедливата пазарна стойност / в този

смисъл Решение № 71/30.04.2015 г. на ВКС по т. д. № 4254/2013 г., I т. о./. По правило тези ликвидни активи следва да са такива, че тяхното преобразуване /осребряване/ да не води до нарушаване на статута на длъжника като действащо предприятие, т. е. до преустановяване на търговската му дейност, което пък би нарушило интересите на кредиторите с още неизискуеми вземания. Поради това е прието, че по принцип релевантни за платежоспособността на длъжника са само активите, които счетоводно се класифицират като краткотрайни /текущи/. Те от своя страна се подразделят на четири групи – материални запаси /суровини и материали, незавършено производство, стоки и готова продукция, предоставени аванси/, краткосрочни вземания /с падеж до 1 година/, краткосрочни инвестиции /акции, облигации, дялове и др. подобни, закупени със спекулативна цел – т. е. за препродажба/ и парични средства /в брой или по банкови сметки/. Краткотрайните активи на предприятието, за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период /1 година/, участват еднократно в стопанския процес, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източник на средствата за погасяване на краткосрочните, съответно текущите, задължения при едно действащо предприятие. Същевременно, формалното счетоводно класифициране на даден актив като краткотраен не е достатъчно за годността му да служи за обосноваване на платежоспособността на длъжника. Това е така, защото в редица случаи начинът на осчетоводяване на един актив като краткотраен или дълготраен е въпрос на счетоводната политика на предприятието и защото самото осчетоводяване не всякога отразява реалността /счетоводните регистри са частни документи на самия длъжник, който има интерес да включва в тях само изгодни за себе си обстоятелства/. Ето защо независимо от счетоводното класифициране на даден актив като краткотраен, същият е от значение за платежоспособността на длъжника единствено ако реално съществува и ако е реално ликвиден /продаваем, събираем/ в обозрим кратък срок. Съответно – длъжникът е неплатежоспособен ако не притежава подобни краткотрайни и реално ликвидни активи, достатъчни да покрият всичките му изискуеми парични задължения от вида на чл. 608, ал. 1 ТЗ. Понятието за неплатежоспособност по чл. 608, ал. 1 ТЗ е правно, а не счетоводно, което налага при преценката за наличието ѝ да се изследват правните елементи от неговия фактически състав, а част от тях е реалната имуществена неспособност за генериране на парични средства за покриване на изискуемите парични задължения, преценена въз основа на действително /а не само счетоводно/ ликвидните активи на длъжника.

За да бъде открито производство по несъстоятелност е необходимо състоянието на неплатежоспособност да е налице към момента на последните устни състезания по делото /така Решение № 54/8.09.2014 г. на ВКС по т. д. № 3035/2013 г., Решение № 216/29.11.2016 г. на ВКС по т. д. № 448/2016 г., II т. о. и др.. В практически аспект това предполага следната поредност на изследване: 1) дали към датата на последните устни състезания длъжникът разполага с реално ликвидни активи, достатъчни да покрият всичките му установени изискуеми парични задължения, и 2) при отрицателен отговор – дали затрудненията му не са временни по смисъла на чл. 631 ТЗ. При втория етап на изследване подлежи трайния характер на състоянието на длъжника, което по необходимост предполага извършване на цялостен финансово-

икономически анализ на дейността на длъжника в достатъчно продължителен период назад.

В конкретния случай се установи, че към датата на приключване на устните състезания задълженията на молителя по баланс са в общ размер на 63 хил.лв. От събраните по делото доказателства се установи по безспорен начин наличието на изискуеми задължения на "Офис-България" ООД към 24.06.2022 г. в общ размер от 28 061,24 лв. Част от тези задължения са за обезщетения по КТ, лихви и съдебни разноски спрямо лицето Д. И. А., а друга част в размер на 15 679,08 лв. съставляват публични задължения към НАП, в т.ч. 14 148,02 лв. – осигурителни задължения. Налице са данни, че за събирането на публичните задължения е образувано изпълнително производство пред публичен изпълнител през 2021 г., както и че за същите задължения държавата е присъединен вискател по силата на чл.458 ГПК и в рамките на образувано изпълнително производство пред частен съдебен изпълнител. По отношение на посочените в описа на пасивите и списъка на кредиторите по чл.628, ал.1, т.2 и т.3 ТЗ задължения спрямо съдружниците И. В. Д. и С. И. В. за трудови възнаграждения и предоставени заеми за разходи на дружеството, се констатира, че е налице счетоводно отразяване през 2021 г., но не се представиха други доказателства, от които да бъдат направени изводи относно изискуемостта на тези вземания.

При така събраните доказателства може да бъде направен категоричен извод, че дружеството-молител има изискуеми задължения по смисъла на чл.608, ал.1, т.2 ТЗ, а счетоводно има отразени и задължения по смисъла на чл.608, ал.1, т.1 ТЗ, поради което трябва да бъде изследван въпросът дали длъжникът е в състояние да осигури парични средства за пълното им заплащане.

Според данните в представените счетоводни баланси към 31.12.2021 г. и 07.02.2022 г. молителят притежава краткотрайни активи от 52 хил.лв. и задължения от 63 хил.лв. В икономическата доктрина се приема, че нормалните стойности на коефициентът на обща ликвидност, чрез който се добива представа дали всички краткотрайни активи са достатъчни за обслужване на краткосрочните задължения, трябва да са равни или по-големи от 1-ца, за да се приеме, че предприятието е с малка степен на риск да изпадне в състояние на невъзможност да посрещне задълженията си. В конкретния случай е установено, че дружеството не разполага с налични парични средства, а счетоводно отразеното вземане от 52 хил.лв. е с неизяснен по делото произход (отразено е като "други вземания над 1 год."), поради което не може да бъде направен извод какви точно активи се включват, дали същите са налични и/или дали могат в кратък срок да се преобразуват в парични средства, достатъчни да покрият всички изискуеми задължения. Дори и да се приеме, че това вземане от 52 хил.лв. включва реално ликвидни активи и коефициентът на обща ликвидност да бъде изчислен въз основа на посочените счетоводни данни за размера на тези активи и за задължения в размер от 63 хил., то същият се равнява на 0,825, т.е. по-малък е от 1-ца, което показва, че с наличните активи търговецът не може да изплати задълженията си.

Освен това, от счетоводните данни е видно, че към края на 2021 г. и към датата на подаване на молбата за откриване на производството за несъстоятелност има извършено отразяване на отрицателни стойности за

собствен капитал на дружеството, което е явен показател за декапитализиране на същото.

При тези съображения, настоящият съдебен състав приема, че молителят е неспособен да погаси изискуемите си парични задължения с налични парични средства или реални ликвидни активи. Това обаче не е достатъчно, за да се приеме, че същият е неплатежоспособен по смисъла на чл. 608, ал. 1 ТЗ. Необходимо е да се установи, че това състояние има траен характер, което налага и отговор на втория подвъпрос – дали затрудненията му не са временни по смисъла на чл. 631 ТЗ. В молбата за откриване на производство по несъстоятелност се твърди, че "Офис-България" ООД е преустановило фактическото упражняване на дейността си на 31.12.2019 г. От представените писмени доказателства е видно, че дружеството е преустановило основната си дейност като застрахователен брокер и е заличено от регистъра по чл.30, ал.1, т.12 ЗКФН с Решение № 154-3Б от 20.02.2020 г. на председателя на КФН. Същевременно обаче от приложените отчети за паричните потоци, като част от ГФО, е видно, че дружеството е продължило да осъществява финансова дейност и през 2020 г. и 2021 г. Този извод се потвърждава и от отчетите за приходите и разходите, от които е видно, че към 31.12.2020 г. дори е отчетена счетоводна печалба от 11 хил.лв. В сравнителен план обаче тази печалба е чувствително по-ниска в сравнение с 31.12.2018 г. и 31.12.2019 г., а през 2021 г. дружеството не е реализирало никакви приходи от оперативна дейност и към 31.12.2021 г. вече се отчита значителна счетоводна загуба от 19 хил.лв. При това положение може да бъде направен извод, че затрудненията на длъжника не са временни, а трайни, както и че той не разполага с ликвидно имущество, достатъчно за покриване на задълженията. Настоящата икономическа пасивност на молителя не би му позволила да погаси установените изискуеми парични задължения. Следователно понастоящем молителят е в състояние на трайна невъзможност за изпълнение на паричните си задължения чрез наличните си краткотрайни и реално ликвидни активи. Ето защо налице е установено състояние на неплатежоспособност по смисъла на чл. 608, ал. 1 ТЗ, което изисква съдът да определи началната дата на това състояние.

Началната дата е най-ранната, установена по делото дата, към която са налице всички елементи от фактическия състав на неплатежоспособността, а именно – търговско качество на длъжника, задължение по търговска сделка или публичноправно задължение, свързано с търговската дейност на длъжника, и невъзможност на длъжника да изпълни тези задължения. Тя се определя според най-ранния падеж на изискуемо непогасено парично задължение, при условие, че към този момент са налице и останалите предпоставки на чл. 608, ал. 1 ТЗ с оглед общото икономическо състояние на длъжника.

Както бе посочено, в случая се констатира, че в ГФО към 31.12.2020 г. са записани задължения от общо 33 хил. лева, в т.ч. задължения към персонала - 18 хил.лв., без да се включват публични задължения, а в ГФО към 31.12.2021 г. са записани задължения от общо 63 хил.лв., в т.ч. задължения към съдружници – 31 хил.лв., задължения към персонала – 18 хил.лв., осигурителни задължения – 14 хил.лв.

През 2020 г. дружеството е имало финансова дейност, при която е реализирало печалба от 11 хил.лв., а през 2021 г. не отчита приходи и има

осчетоводена загуба от 19 хил.лв.

При това положение, настоящият съдебен състав намира, че към 2020 г. дружеството все още е имало търговска дейност, от която е реализирало приходи и печалба, с които евентуално е могло да погасява текущи задължения. През 2021 г. е възникнало публичноправното задължение от 14 хил.лв., а в ГФО за същата година са вписани и задължения към съдружници в размер на 31 хил.лв. През тази година дружеството вече е работило на загуба и не е могло да покрива задълженията си, поради което съдът намира, че в този период са възникнали всички елементи от фактическия състав на неплатежоспособността. По делото обаче липсват категорични данни за най-ранния падеж на тези непогасени парични вземания. В приложеното удостоверение за наличие или липса на задължения и обезпечителни мерки изх.№ 060372202477500/19.05.2022 г., издадено от НАП, ТД Велико Търново, офис Враца не е отразена датата, от която дружеството е в забава за заплащане на публичноправните осигурителни задължения в размер на 14 148,02 лв., но с оглед отразеното в същото удостоверение обстоятелство, че през 2021 г. е образувано изп.д.№ 212098796 за събиране на това вземане, може да бъде направен извод, че изискуемостта му е настъпила през същата година. В приложения списък на кредиторите молителят посочва, че тези задължения към НАП са възникнали на 23.06.2021 г. след възстановяването на трудов договор на лицето Д. А. за времето от 02.02.2019 г. до 25.05.2021 г. на основание Решение № 260086/18.12.2020 г. на Окръжен съд-Враца. Посоченото основание за възникване на тези задължения се потвърждава от мотивите на приложеното по делото заверено копие от Решение № 235/05.11.2021 г. по гр.д.№ 2719/2021 г., както и след извършена служебна справка в деловодната система, при която се констатира, че с Решение № 463/23.05.2019 год. по гр.дело №742/2019 год. Районен съд-Враца е уважил предявените от Д. И. А. обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл.344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 във вр. чл. 225, ал. 2 от КТ за признаване на уволнението на основание чл. 328, ал. 1, т.2, пр.2-ро от КТ, извършено със Заповед №5/01.02.2019 год. на управителя на "Офис-България" ООД - гр.Враца, за незаконно и неговата отмяна и за възстановяване на ищцата на заеманата преди уволнението длъжност "****" в "Офис-България" ООД, както и че в тази част този съдебен акт е потвърден с Решение от 17.12.2020 г. по в.гр.д.№ 3/2020 г. по описа на ОС-Враца, влязло в законна сила на 04.02.2021 г. Д. А. е възстановена на заеманата преди уволнението длъжност със Заповед № 1/19.05.2021 г. От така събраните доказателства може да бъде направен извод, че действително през 2021 г. са възникнали публичноправни осигурителни задължения за "Офис-България" ООД в резултат на възстановяването на работа на уволнен служител, но не и извод относно точната дата, от която дружеството е изпаднало в забава за плащането им, и дали тя съвпада със сочената такава от молителя. По отношение на задълженията към съдружници в размер на 31 хил.лв., също може да бъде направен извод, че са възникнали през 2021 г., с оглед извършеното осчетоводяване на такива задължения към края на тази година, но липсват каквито и да са данни относно падежа на същите.

В обобщение на изложеното, съдът намира, че за начална дата на неплатежоспособността следва да бъде определен първия ден на следващата година, а именно - 01.01.2022 г., доколкото хипотетично изискуемостта на

посочените вземания и по-конкретно на публичноправните такива, които безспорно са станали изискуеми през 2021 г., би могла да възникне и в последния ден на 2021 г.

По тези съображения и на основание чл.630, ал.1 от ТЗ съдът следва да обяви неплатежоспособността на "Офис-България" ООД и да открие производство по несъстоятелност. С оглед обстоятелството, че молителят е въвел в условията на евентуалност второто основание за откриване на производство по несъстоятелност, а именно – свръхзадължеността, съдът не дължи произнасяне по същото с оглед уважаването на молбата на първото посочено основание - неплатежоспособност.

Преценката относно реда, по който следва да се развива производство по несъстоятелност, следва да се направи на база конкретните данни по делото. В случая молителят -длъжник е поискал да бъде обявен в несъстоятелност и да бъде постановено прекратяване на дейността му едновременно с откриване на производство по несъстоятелност.

Нормата на чл.630,ал.2 от ТЗ предвижда, че когато е очевидно, че продължаване на дейността би увредило масата на несъстоятелността, съдът може да обяви длъжника в несъстоятелност и да постанови прекратяване на дейността му, като вариантите за това са два: едновременно с откриване на производство по несъстоятелност или след постановяване на решението за откриване производство по несъстоятелност, но преди да е изтекъл срокът за предлагане на план по чл.696 от ТЗ.

Предпоставка за обявяване на длъжника в несъстоятелност при условията на първата хипотеза е съдът да е бил изрично сезиран за това с искане на някой от изчерпателно посочените в нормата субекти. С оглед спецификата на производството по несъстоятелност, това искане е допустимо да бъде валидно направено до приключване на устните състезания по делото в първата инстанция.

В случая молителят-длъжник е сезирал съда с изрично искане за обявяването му в несъстоятелност още с подаването на молбата за откриване на производството. Налице са и материалноправните предпоставки, визирани в разпоредбата на чл.630 ал.2 ТЗ. От събраните по делото доказателства се установи, че в периода, предшестваш образуването на производството по несъстоятелност, дружеството е реализирало загуби при това в значителни размери. Счетоводно отразеното имущество от 52 хил.лв. се свежда до вземания, за чийто произход и събираемост липсват категорични доказателства. От съвкупната преценка на тези данни и при констатираното фактическо прекратяване на основната търговска дейност на длъжника като застрахователен брокер около 2 години преди подаване на молбата по чл.625 от ТЗ и липсата на каквито и да са приходи от оперативна дейност в период от повече от 1 година, съдът намира, че е налице неблагоприятна перспектива за по-нататъшното финансово-икономическо състояние на дружеството и продължаването на дейността му може единствено да обремени предприятието на длъжника с допълнителни пасиви и да осуети удовлетворяването на кредиторите.

При тези съображения, настоящият съдебен състав намира за основателно искането на длъжника за обявяването му в несъстоятелност и прекратяване на дейността му.

Обосновавайки се с данните от счетоводните баланси на дружеството

към 31.12.2021 г. и 07.02.2022 г., от които е видно, че молителят длъжник не разполага с парични средства и бързоликвидни активи, съдът на основание чл.629б ТЗ с определение от 29.06.2022 г. е указал на молителя и евентуалните заинтересовани лица (кредиторите) в едноседмичен срок да представят доказателства за внесена сума от 6 000 лв., представляваща необходимите начални разноски в производството по несъстоятелност, определени в зависимост от евентуалното текущо възнаграждение на временния синдик и очакваните разходи, свързани с дейността му по изготвяне на списъци и издирване на имущество на длъжника, ведно с предупреждение за последиците по чл.632, ал.1 ТЗ при непредставяне на доказателства за авансиране на разноските. Тези указания са вписани в книгата по чл.634в ТЗ, но в указания срок и до момента не е заявена готовност за предплащане на разноски в посочения размер.

При така установените факти, съдът намира, че е налице хипотезата на чл.632, ал.1 ТЗ, поради което длъжникът следва да бъде обявен в несъстоятелност едновременно с откриване на производството и същото да бъде спряно. С оглед обстоятелството, че с решението длъжникът не се заличава от ТР, имуществото му, което евентуално може да бъде открито след решението, следва да бъде запазено за удовлетворяване на кредиторите и постигане целите на производството, поради което е необходимо да се наложи общ запор и възбрана върху имуществото на длъжника.

Дължимата държавна такса от 250 лв по откриване на производството не е внесена авансово от длъжника, поради което на осн. чл. 620, ал. 1 ТЗ следва да се събере от масата при евентуално разпределение по реда на чл. 723 ТЗ.

Водим от горното и на основание чл.630 вр. чл.632, ал.1 ТЗ, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на "Офис-България" ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***.

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността – 01.01.2022 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на "Офис-България" ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на "Офис-България" ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и запор върху имуществото на длъжника "Офис-България" ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ "Офис-България" ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника "Офис-България" ООД, ЕИК ***, при обявяване на фирмата си да направи добавка „в несъстоятелност”.

СПИРА производството по несъстоятелност на "Офис-България" ООД, ЕИК ***.

УКАЗВА, че спряното производство може да бъде възобновено по молба на длъжника или на кредитор в срок от една година от вписване на

настоящото решение в търговския регистър при удостоверяване, че е налице достатъчно имущество или при депозиране на необходимата сума за предплащане на началните разноси по чл.629б ТЗ.

УКАЗВА на длъжника и кредиторите, че ако в срока по чл.632, ал.2 ТЗ не бъде поискано възобновяване на спряното производство по несъстоятелност, същото ще бъде прекратено и ще бъде постановено заличаване на длъжника.

ОСЪЖДА "Офис-България" ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, представлявано от управителя И. В. Д., на основание чл.620, ал.1 ТЗ **ДА ЗАПЛАТИ** от масата на несъстоятелността в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд-Враца държавна такса от 250,00 лв.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на Агенцията по вписванията препис от настоящия съдебен акт за извършване на вписването му на основание чл.622 ТЗ.

ДА СЕ ВПИШЕ решението в книгата по чл.634в, ал.1 ТЗ.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на основание чл.634в, ал.2 ТЗ препис от решението на молителя "Офис-България" ООД, чрез пълномощника му адв.Л.Я..

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийския апелативен съд в 7-дневен срок от вписването му в Търговския регистър, съгласно чл.633, ал.1 вр. чл.613а, ал.1 ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____